

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp 1918 dec 1

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

352.057

"1918"

Pesti városatya jelöltek albuma

II.

Dr. Somogyi Lajos

Az Erzsébetváros községi és parlamenti mandátumainak egyik legkitartóbb várományosa. Tizenkét évvel ezelőtt néhai Morzsányi Károly 3200 szavazatával szemben sikerült 312 voksot elérnie és ez volt életének legnagyobb sikere. Hogy tovább nem jutott, az ezuttal nem a választók hibája. Somogyira nem áll az, hogy az igazi, értékes embereket a tömeg nem tudja megérteni és megbecsülni. Somogyi ugyan többrendbeli értelmetlenséget követelt el szerencsétlen kerületi politikai pályája folyamán, de éppen ezeknek köszönheti; hogy ott tart, ahol tart. Rezontalan, korlátolt és feneketlenül konzervatív férfiú volt világlátésében és azt sem lehet megérteni, hogyan került a modern, haladó, bár erősen parvenü Erzsébetvárosba, még kevésbé pedig, hogy egy ilyen ember ebben a kerületben sikerrel próbálhassa maga fejé fordítani az ugynevezett közbizalmat.

Világlátésében autszeider hajlamu ember Somogyi Lajos. Direkt kifejlődött ösztön volt nála a politikai iskolázatlanság és rövidlátás. Parasztos esőkö, yösség van benne a református ember progressziv hajlama nélkül. Csakis a Zuglóban vannak hivei, azok is inkább a függetlenségi mivoltáért követték, nem pedig a személyi vonzereie miatt. A belső Erzsébetvá-

rosban úgy él Somogyi Lajos, mint egy vidéki ur és előítéletekben, bornírságban kevés ember tesz tul rajta. Az Erzsébetváros soha semmi okosat, jót nem hallott róla, soha semmi szépet nem látott tőle, mégis úgy járt-kelt itt mindig, mint akit megillet valami, mint akinek nagy behajthatatlan követelése van. Pedig mindössze annyit kaptunk tőle, hogy a klubjából, amelynek ügyvezető elnöke, játékbarlangot engedett csinálni, a «fügi» hirhedt, sötét kártyás lebuja lett. Az Ehrlich-féle klikknek privát-szerencsésje, hogy ilyen mélabus ellenfelei voltak s ez is egyik magyarázata, hogy Ehrlichék oly sokáig dominálhatták a kerületet.

Somogyi valahányszor megbukott, a függetlenségi eszme mártírjának tekintette magát. Jött azonban egy idő, amikor igazán mártírnak kellett lennie a függetlenségi párt hiveinek, s akkor Somogyi megint bebizonyította, hogy ő örök autsziederségre kárhoztatja önmagát. Amikor Károlyiék kiléptek a kormányból és Welkerle lett miniszterelnök, tudvalévően üldözni és lehazaárulózni kezdték Károlyiéket, amiért felismerték az igazi hadicélnak, a magyar függetlenség megteremtésének szükségét. Somogyi Lajos ekkor cserbenhagyta a függetlenségi pártot külpolitikáskul, radikális választójogostul és mindenestül együtt. Most lett volna szép kitartani Batthyányi, a kör elnöke mellett, Somogyi azonban úgy spekulált, hogy megalkuvó Apponyié a jövő és Apponyihoz csatlakozott. Ki az az Apponyi? Hol van ma Apponyi? Kérde az olvasó és szinte ingerel a válasz: Vidéken van eltemetve. Október vége

és november eleje között kimult a politikus Apponyi, de az árulók, akik otthagyták Batthyányt, a választójogot s a függetlenségi radikalizmust egy tál lencsének reményéért, ők nem akarnak kimulni, ők még élni és megválasztatni akarnak, mintha nem történt volna semmi.

Istenem, hiszen csak annyi történt, hogy a kritikus pillanatban ezek a nagyképű, mellveregő magyarok egy kis konocska buta reményéért elszakadtak életük becsületes politikai ideáljától, vízben hagyták az akkor mindenkítől ginyuolt, lekicsinyelt, üldözött Károlyipártot. Somogyi Lajos, akit a kerületben senki sem szeret, söt militarista tempóiról és antiszemita kitéréseiről bosszusággal beszélnek az az emberek, mégis újra remél. Kisdéd gárdájával együtt abban bizakodik, hogy van még feltámadás számukra. Igen, azzal vezekelhetnek, ha egy szavazatot leadnak a Károlyipárt

jelöltjére, de arcátlanság volna abban bizni, hogy valaha is Károlyipárti szavazatok illethessék őket. Nem uraim, az igazság kegyetlen, de — igazság: az elvtagadókra, a nagy cserbenhagyókra most, a jó napokban nincs szükség, épen most kell, hogy önöknek is rosszul menjen egy kicsit. A politikai bünösök és gonosztevők számára nincs nagyobb büntetés, mint hogy ambicióiknak szárnyát szegik, és nem tülekedhetnek tovább. Somogyi ur ezt lelkiileg oly rettenetes büntetést derekasan kiérdemelte.